

Valtra Team

Valtran asiakaslehti • 1/2010

Ei hinta, ei kulutus vaan

Kokonaistaloudellisuus Sivu 12

Norjassa
koko kylä
ajaa Valtralla

Sivu 9

T162 Versulla
tuhat tuntia
reilussa
kuukaudessa

Sivu 10

Portaaton
T202 Direct
karjatilalla

Sivu 18

Luotettava traktori tuottaa, sivu 12

Pääkirjoitus	3	Valtra on kuin kotonaan luostarissa	14
Raimo Salmi saa uudella tekniikalla tehoa työhön	4	Valtra do Brasil, Valtran Brasilian tehdas 50 vuotias	16
Portaaton N142 Direct viljatilän töissä	6	Peltorobotti ruiskuttaa rikkakasveja maissipellossa	17
Vuoden 2010 MTK-Valtra Bonus -vaihtoehdot	8	Portaaton T202 Direct karjatilalla	18
Arnebergissa koko kylä ajaa Valtralla	9	Valmet 6400 urakoinut 33 000 vaneritehtaalla	20
Valtra T162 Versulla tuhat tuntia reilussa kuukaudessa	10	Kerho kokoaa Valmet-harrastajat	22
Traktorin hankinnassa kokonaistaloudellisuus ratkaisee	12	Old-timer: Volvo BM Valmet 305 ja 405	23

**Portaaton
vaihteisto on
miellyttävä käyttää**
Sivu 6

**Vaneritehtaan
Valmet 6400
jaksaa, jaksaa, jaksaa ...**
Sivu 20

**Valtra do Brasil
tehnyt traktoreita jo
50 vuotta**
Sivu 16

Kova talvi takana

Olemme saaneet kokea pitkästä ajasta kunnon vanhanajan talven. Kovaa pakkasia ja lunta on riittänyt aina Suomen eteläisimpiä alueita myöten. Kova talvi on antanut koneyrityksille mukavasti puuhaa, lunta on tarvinnut aurata ja ajaa enemmän kuin useampana viime vuotena yhteensä. Kovat ja pitkät pakkaset ovat työllistäneet vastaavasti energian tuottajia – haketta ja turvetta on palanut runsaasti. Vaikka talvi tuntuukin joskus hieman hankalalta, on se näin jälkikäteen ajatellen kuitenkin aika lyhyt ja nyt mennään jo kovaa vauhtia kohti kesää.

Kova talvi laittaa koetukselle traktorikaluston, jolla on päästävä liikkeelle kovillakin pakkasilla. Energiaa on hankittava, lumet on aurattava ja eläimet on ruokittava. Kun pakkasen hipoo kolmeakymmentä ja liikkeelle on päästävä, kysytään traktorilta ominaisuuksia, joita ei kaikkialla tarvitse. Monet koneet hyötyvätkin ja lähdöt jäävät tekemättä. Kotimainen traktori on suunniteltu toimimaan myös näissä ankeissa olosuhteissa ja on tänäkin talvena käyttäjien palautteen mukaan selvinnyt tilanteista kilpailijoitaan paremmin.

Uudet Versu- ja Direct-mallimme ovat myös joutuneet näiden pakkasten myötä heti ensimmäisenä talvena todelliseen kylmien olosuhteiden toimintatestiin. Palautettakin on tullut ja parannuksia on tehty, mutta pääsääntöisesti traktorit ovat toimineet hyvin. Moni portaattoman Direct-mallin käyttäjä on antanut positiivista palautetta siitä, että portaattomallakin traktorilla pääsee heti liikkeelle kovillakin pakkasilla.

Uusien mallien osalta on tärkeää, että saadaan palautetta suoraan koneen käyttäjiltä. Reagointi muutostarpeisiin on näin nopeaa. Järjestimme ensimmäisen Direct-käyttajakoulutuksen helmikuussa, jossa uuden Direct-mallin omistajilla oli mahdollisuus kertoa kokemuksiansa suoraan tuotekehitysinsinööreillemme. Nämä kokemukset tulevat varmasti näkymään jatkossa entistä parempana tuotteena. Suomalaisen traktorin käyttäjät pystyvät itse vaikuttamaan siihen, millainen heidän traktorinsa pitää tulevaisuudessa olla.

Mukavaa kevättä!
Pertti Laaksonen
Myyntijohtaja

Valtra Team

Valtran asiakaslehti

Päätoimittaja

Hannele Kinnunen, Valtra Inc.
hannele.kinnunen@valtra.com

Toimitus

Tommi Pitenius, Valtra Inc.
tommi.pitenius@valtra.com

Toimituskunta

Truls Aasterud, Lantmannen Maskin AS
truls.aasterud@lantmannen.com
Carlos Villasante, Agco Iberia, S.A.
carlosvillasante@mad.agcocorp.com
Sylvain Mislanghe, Agco SA
sylvainmislanghe@fr.agcocorp.com
Lucy Jones, Agco Ltd.
lucyjones@uk.agcocorp.com
Kim Pedersen, LMB Danmark A/S
kim.pedersen@lantmannen.com
Cinzia Peghin, Agco Italia SPA
cinziapeghin@par.agcocorp.com
Astrid Zollikofer, Valtra Vertriebs GmbH
astrid.zollikofer@valtra.com

Julkaisija Valtra Oy Ab, www.valtra.com

Lay-out Juha Puikkonen, InnoTyöverkko Osuuskunta

Paino Acta Print Oy

Valokuvat Valtran arkisto, ellei toisin mainita

Kalustoa Valtran J-sarjasta

Raimo Salmi tunnetaan Mäntsälän seudulla monipuolisena keksijänä ja koneiden rakentajana.

Mäntsäläläinen maanviljelijä ja urakoitsija Raimo Salmi ei ujostele ottaa uutta tekniikkaa käyttöön. Itse asiassa Salmi ei tyydy edes konevalmistajien uusimpiin laitteisiin, vaan kehittää koneita ja työmenetelmiä itsenäisesti eteenpäin. Sovelluksia on syntynyt mm. ilmakuviin käyttöön lannoituksessa, äkeen työsyvyyden automaattiseen säätöön ja piennarniittoon taaksepäin ajettavalla traktorilla.

– Ilmailuharrastus alkoi pikkupoikana lennokkerhosta, jatkui sieltä laskuvarjokurssille, 1980-luvun alussa moottoroituun riippuliittoon ja sitten moottorilentoon. Oman lentokentän rakensin 1985, kun näin sellaisia Amerikassa maataloilla. Vuodesta 1992 alkaen se on ollut virallinen lentokenttä, jota käytetään mm. koulutuslentoihin sekä kerhotoimintaan, kertoo Raimo Salmi.

Salmi keksi yhdistää ilmailun ja viljelyn jo 1980-luvulla. Tulkitsemansa ilmakuvat hän yhdisti GPS-ohjattuun kylölannoitukseen 2000-luvun alussa. Täsmäviljelyn tiimoilta Salmi on ollut mukana myös Helsingin yliopiston maa- ja metsätieteellisen tiedekunnan projektissa.

– Kuvaan kasvustot lentokoneesta digikameralla ja tulkiten kasvustojen värit vertailuväriiluskojen avulla. Teen kuvista itse pistekartat. Esimerkiksi multaiset pellonreunat ja hiesusaviset töyräät tarvitsevat eri määrän typpeä kuin pelto keskimäärin. GPS-ohjattu lannoitin sitten levittää oikean määrän lannoitetta

kuhunkin paikkaan. 1980- ja 1990-luvuilla säädin lannoitusta käsin, nyt se tapahtuu GPS:n ja kartan avulla automaattisesti, kertoo Salmi.

Salmilla on viljelyksessä noin sata hehtaaria, joilla kasvaa mallasohraa, kevätiljoja, ruista ja rypsiä. Hän myös kuljettaa, kuivaa ja varastoi muidenkin viljoja, sillä hän osti 1990-luvun alussa vanhan HOK:n viljavaraston. Yli puolet traktoritunneista tulee kuitenkin tienhoitourakoinnista kesäisin ja talvisin.

– N141 Advancessa minulla on taakseajolaitte. Kun piennarniittokoneen ajaminen otti niskaan, niin kehitin taakseajettavan mallin. Caben tehtaanmiehetkin kävivät sitä Italiasta asti katsomassa.

Multivan kanssa yhteistyössä Salmi puolestaan rakensi äkeen, jonka työsyvyys säätyy automaattisesti. Työsyvyyttä mittaa ultraäänellä toimiva anturi, joka on samantapainen kuin auton peruutustutkassa. Anturin mittaustulos-

lentokoneeseen

työhön

Salmen maatilan erikoisuus on oma lentokenttä, joka pidetään tietenkin kunnossa omilla traktoreilla. Salmi on hyödyntänyt ilmalokuausta peltojen lannoituksessa ja kasvinsuojelussa jo vuosikymmenien ajan.

ten perusteella hydraulikka sitten pitää äkeen työsyvyyden haluttuna.

– Laite on varmatoiminen ja pitää syvyyden puolen sentin sisällä halutusta. Ongelma on valmistuskustannus, sillä antureiden ja säätöelektronikan pitää olla laadukasta, että laite toimii oikein. Jos laitteen tekee niin halvalla, että se menisi kaupaksi, niin se ei enää toimi.

Kuten arvata saattaa, on suuri osa työkoneista, kuten lanat ja vetävät peräkärty

Raimo Salmilla on käytössään monipuolinen traktorikalusto J13-pienoistraktorista T160:een ja N141 Advanceen. Talvella traktorit ovat tienhoitotöissä, kesällä pellolla.

Salmin itsensä valmistamia. Myös läheisuden viljelijät ja urakoitsijat tuntevat Salmin taidot ja kääntyvät tämän puoleen, kun tarvitsevat apua työkoneidensa kanssa.

Hiekoitus pullonkaula tienhoidossa

Salmi hoitaa talvisin hieman yli sataa tiekilometriä, joista noin 80 kilometriä on Destian teitä. Yleensä hän hoitaa kunnossapidon itse, mutta joskus apuna on siskonpoika.

– Aurata ehtisi enemmänkin kilometrejä, sillä useimmilla teillä on vaatimuksena, että kuuden tunnin sisällä hälytyksestä pitää olla auki kolmen metrin ajoura. Sitä ehtii leventää myöhemmin. Sen sijaan hiekoituksessa aikaraja on tiukempi ja hiekan hakemiseen kuluu paljon aikaa, vaikka hiekkavarasto onkin hoidettavan alueen keskellä.

Aurauksessa Salmi käyttää N141:tä ja T170:ä. Ännässä on etujousitus, mutta T ei sitä kaipaa pidemmän akselivälin vuoksi. T myös vetää lavettia, jolla Salmi siirtää telaketjukavuriaan sekä vetää kesäisin viljakärtyjä. Kummassakin on Nokian TR12 -palapintarenkaat ja etunostolaitteeseen kiinnitetty alueaura. Vetä-

vää hiekoituskärtyä Salmi kiskoo T-sarjalaisella. Takana käytetään tarvittaessa polanneterää.

– Lunta on tänä vuonna tullut Etelä-Suomessakin paljon ja se on tarttunut puihin. Kun auraa pieniä yksityisteitä kolmelta yöllä lumisateen jälkeen, niin puut ovat kaartuneet tien päälle kunnes kopistelen niistä lumet. Sivupeilejä on mennyt monta ja majakat on pidettävä niin matalalla kuin mahdollista.

Salmin halleista löytyy myös erikoisempaa traktorikalustoa. Pienoistraktori Valtra J13 on kätevä peli siirryttäessä kodin, työmaiden, lentokentän ja muiden paikkojen välillä. Valmet 705 on yhä tosi töissä ja sillä mm. ajetaan puuta metsästä. Harrastetraktoreiksi puolestaan voi laskea upeasti entisöidyt Valmet 20:n, harmaan Fordin juhlamallin, kaksi Mörkö-Majuria, kaksi Dextaa, Volvo Busterin sekä kolme harmaa-Fergua, joista yksi käy dieselillä, toinen käy bensiinillä ja kolmas petrolilla. Konekaluston kruunaa vielä konehallista löytyvä tshekkiläinen, kaksipaikkainen Sova-alatasolentokone, jolla Salmi lentää noin 50 tuntia vuodessa.

■ Tommi Pitenius

Portaaton N142 Direct viljatilän töissä

Jean-Pierre de Wilde esittelee lannoitustöihin valmistautuvaa N142 Direct -traktoriaan.

Ranskalaisen Jean-Pierre de Wilden tasapainoilu kahden työn välillä on osoitus maataloussektorin muuttuneista vaatimuksista. Monampteuil'ssä Aisnen departementissa Pohjois-Ranskassa sijaitsevan maatilansa lisäksi de Wilden pitää kiireisenä AGCO Financen aluemyyntipäällikön tehtävä. Kahden työn hoitaminen vaatii vankkaa ammattitaitoa, hyvää organisointikykyä ja suurta intohimoa.

Jean-Pierre de Wilde on yhdistänyt menestyksekkäästi työnsä maanviljelijänä Aisnessa ja Valtran myyntipäällikönä AGCO Financesa.

41-vuotias maanviljelijä-myyntipäällikkö nauttii tehtävien monipuolisuudesta ja hoitaa molempia toimiaan yhtä energisesti, huolellisesti ja innokkaasti. 95 hehtaarin maatilallaan Monampteuil'ssä Laonin lähellä de Wilde kasvat-
taa punajuuria, vehnää, härkäpapuja ja rapsia. Suurin osa de Wilden työviikosta kuluu kuitenkin eri puolilla Itä-Ranskaa Valtra-traktorien rahoitusyksikön AGCO Financen palveluksessa.

– Matkustan vuosittain 80 000 kilometriä eri puolilla Ranskaa, le Havresta Carcassonneen, Jean-Pierre de Wilde sanoo ja kertoo nauttivan-
sa monipuolisista työtehtävistään ja työn tarjoama-
sta taloudellisesta vakaudesta.

– Nykyaajan uusien viestintätekniikoiden ansiosta pystyn hoitamaan kätevästi sekä maanvilje-

lijän että rahoitusneuvojan tehtäviä. Ainoa vaatimukseni on, että voin olla poissa töistä syksyllä kahden viikon ajan sadonkorjuun aikaan. Tosin se ei aiheuta juurikaan ongelmia, sillä myös asiakkaani ovat samaan aikaan sadonkorjuutoissa.

Käytettävissämme on nykyään seitsemän päivän sääennusteet, joten voimme järjestää myyntikäynnit sopivaan aikaan. Ilman peltojeni hoitavan maanviljelijän kanssa tehtävää yhteistyötä koko järjestely ei toimisi.

Tarmokas Jean-Pierre de Wilde ei olisi pääsyt näin pitkälle ilman taustaansa. Käytännön koulutuksen ja maatalouden parista löytyvien juurien ansiosta hän pystyy työssään yhdistämään maatalous- ja talousosaamisen. Huolellisuuden ja joustavuuden merkityksen de Wilde oppi jo opiskellessaan maataloustekniikan oppilaitoksessa (école d'ingénieur en agriculture) Val de Reuil'ssä Euren departementissa. Hän

jätti koulun vuonna 1993 ja toimi kaksi vuotta opettajana Rollancourtin MFR-maatalouskoulussa Pas-de-Calais'ssa Ranskassa.

– Se oli ensimmäinen työpaikkani, hän kertoo. Opetustyöstä de Wilde siirtyi käytännöllisempään neuvonantajan työhön hallintokeskukseen Pas-de-Calais'hin, kunnes vuonna 2001 hän aloitti työt Oisen Banque Populaires-sa Beauvais'ssa. Vastuualueeksi tulivat maatalousmarkkinat.

– Olen ollut aina kiinnostunut johtamisesta, vaikka koulutukseni pääpaino olikin maataloudessa.

Siirtyessään jatkamaan Aisnessa sijaitsevaa vanhempiensa maatilaa yhdessä kaksoisveljensä kanssa vuonna 2005 de Wilden onnistui yhdistää kiinnostuksensa rahoitusalaan ja maataloustaustansa.

Laadukkaat laitteet tuovat säästöjä

– Ymmärsin pian, etten pystyisi hoitamaan samanaikaisesti sadan kilometrin päässä Beauvais'sa sijaitsevaa maatilaa ja vaativaa työtäni pankissa.

Jean-Pierre de Wilde löysi kuitenkin ihan-teellisen ratkaisun: hän työskenteli ensin kaksi vuotta maatalouslaittevalmistajan palveluksessa ja aloitti sen jälkeen Valtran AGCO Finance -yhtiössä vuonna 2007.

– Tehtäväni on tarjota rahoitusratkaisuja maanviljelijöille. Neuvon heitä veroasioissa ja muissa raha-asioissa, jotta he voivat elvyttää ajoneuvokantansa. Teen yhteistyötä sekä asiakkaiden että myyjien kanssa.

Jean-Pierre de Wilde ei halua kuitenkaan olla pelkkä asiantunteva rahoitusneuvoja. Taus-tansa ansiosta hän pystyy osoittamaan maanvil-jelijöille, kuinka uuden traktorin hankkiminen voi lisätä säästöjä ja kasvattaa tuloja.

Kaikesta tarmokkuudestaan huolimatta de Wilde ei selviäisi kaksoiselämästään ilman toista maanviljelijää, joka on vuokrannut de Wildelta 100 hehtaaria maata. Frédéric kylvää osan vil-jasta, kyntää pellot ja huoltaa laitteet.

– Hän tuo turvallisuutta. Veljeni ja minä olemme työskennelleet hänen kanssaan viiden vuoden ajan. Frédéric kiertää kolmella maatilal-la ja hoitaa siten yhteensä 360 hehtaarin aluetta. Järjestelyn ansiosta pystymme jakamaan lai-tekulut ja hyötymään seitsemän maanviljelijän koneyhteistyöstä.

Kaikki vaikuttaa toimivan kuin hyvin rasvat-tu kone, eikä Jean-Pierre de Wilde ole perheessä suinkaan ainoa, joka tasapainoilee kahden työn välillä. Myös hänen veljellään on toinen työ siemenyhtiön myyntijohtajana.

– Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa useamman tehtävän hoitaminen on entistä yleisempää. Myös veljeni on aina työskennellyt perheyrittäjien ulkopuolella. Oli oikeastaan mel-keinpä sattumaa, että palasimme maatilalle.

Vaikka de Wilde tekee vapaa-ajallaan töitä maatilalla ensisijaisesti varmistaakseen tuotto-tavoitteiden täytymisen, hän suhtautuu edel-leen intohimoisesti maanviljelyyn. Kiireinen mies yrittää myös järjestää aikaa perheelleen.

– En tee töitä sunnuntaisin, sillä se on päivä, jolloin vietän aikaa vaimoni ja kahden tyttäreni kanssa. Pidän myös kaksi viikkoa kesälomaa. Nämä vapaat hetket ovat minulle pyhiä.

Kolmella maatilalla kiertävä Frédéric työskentelee läheisessä yhteistyössä de Wilden vel-jesten kanssa. Hän alkoi tarjota maatalouspalve-luja kymmenen vuotta sitten eikä kadu päätös-tään. Koulutuksensa ansiosta hän selviää lähes mistä vain, myös laitteiden huollosta.

– Laadukkaat laitteet ovat elinehto. Ne ovat ainoa tapa vähentää kuluja maataloudessa, hän toteaa ja katsoo ylpeänä Jean-Pierre de Wilden tuoreinta hankintaa, nelisylinteristä 150 hv:n Valtra N142:ta. Traktoria on käytetty kyntö- ja maanmuokkaustöissä.

Ostopäätöstä tehdessään Jean-Pierre pohti perusteellisesti eri vaihtoehtoja. Hän halusi todella monipuolisen traktorin, joka soveltuu moniin erilaisiin tehtäviin lannoitteen levittämi-sestä maanmuokkaukseen ja joka pystyy kor-vaamaan tilan suuremman traktorin sen ollessa pois käytöstä.

– N142 on toiminut koko ajan moitteet-tomasti. Voin käyttää 4-siipistä kääntöauraa tai kolmemetristä kylvökoneyhdistelmää. Jos minun pitäisi kuvailla uutta Valtraani yhdellä sanalla, se olisi miellyttävä – erityisesti pellolla mutta myös tiekäytössä.

Jean-Pierre tilasi traktorinsa käyttämällä Valtran à la carte -järjestelmää. Traktorissa on ISOBUS-valmuis ja jousitettu etuakseli, jousitet-tu ohjaamo, kääntyvät lokasuojat, etunostolaite, InfoLight-sarja ja musta metalliväri.

– ACD Autocontrol -toiminto mahdollistaa erittäin tarkan takanostolaitteen käytön, ylpeä omistaja kertoo.

Jean-Pierren mukaan N142 Directissä on kompaktista koostaan huolimatta kaikki samat ominaisuudet kuin suuremmissakin malleissa, ja ”se vastaa teholtaan täysin 6-sylinterisiä malleja!”

Tulevan kevään osalta Jean-Pierre edellyttää

traktoriltaan riittävää nopeutta ja keveyttä, jotta luonnostaan kosteaa maata ei vaurioiteta liikaa. Traktorissa on myös 580-milliset takarenkaat, jot-ka varmistavat, että maaperä renkaiden alla pai-nuu mahdollisimman vähän.

Kun Jean-Pierreltä kysytään, miksi hän vaihtoi vanhan portaattomalla voimansiirrolla varustetun traktorinsa Valtra Directiin, Jean-Pierren vastaus on selvä:

– Olin tottunut käyttämään CVT-vaihteistoa enkä halunnut luopua siitä, joten valitsin viisipor-taisen Versun sijaan mieluummin Direct-tekniikan. Lisäksi hän vahvistaa, että Valtra-tuotemerkillä on hyvä maine maanviljelijöiden keskuudessa. Trak-toreita pidetään lujina ja luotettavina, ja tuote-merkki on aidosti lähellä asiakkaitaan. N142 Direct hankittiin Bazuelissa Pohjois-Ranskassa sijaitse-valta Messeant-jälleenmyyjältä.

Jean-Pierrellä on runsaasti ideoita seuraavia Valtra-traktoreita varten:

– Jos vastaisin uusien Valtra-mallien kehittä-misestä, aloittaisin 4-sylinterisen N-sarjan 150 hv:n mallin pohjalta ja kehittäisin ulkoista muotoilua mutta säilyttäisin vanhan rakenteen. Valitsisin kehittyneen ohjaamon ja uusisin mat-kustajan istuimen sekä lisäisin muutamia ylellisiä lisävarusteita, kuten hattuhyllyn ja jääkaappiosion. Uuteen traktoriin tulisi myös Direct-vaihteisto, jonka C-alue olisi hieman aiempaa pidempi, noin 25–27 km/h asti.

Kun talvi päättyy, N142 Directiä tarvitaan lannoitteen levittämiseen ja maanmuokkaukseen punajuuria varten. Maanviljelijöiden yhteiskäytös-sä traktorilla ajetaan paljon maantiellä noin 30 kilometrin tuntivauhdilla. Jean-Pierre de Wilden mukaan N142:n käyttötunnit saattavan nous-ta 500–600 tuntiin vuodessa, sillä sitä tarvitaan myös sadonkorjuun aikana ja punajuurisatoa korjattaessa.

– N142 korvasi 6-sylinterisen 130 hevosvoi-man traktorin, ja täytyy myöntää, että olen ilois-es-ti yllättynyt Valtran käyttömukavuudesta. Valitsin N142 Direct -mallin alkujaan siksi, että sillä on tehokkaan traktorin maine, Jean-Pierre selittää. Hänen mukaansa myös ”vaihteisto on helppo-käyttöinen, traktorin tekniikka on uusinta uutta ja sitä on kokonaisuudessaan todella miellyttävä käyttää!”

Tulevina vuosina Valtra N142 Directillä onkin varmasti merkittävä rooli yhtenä Jean-Pierre de Wilden kahden työn arjen tukipilareista.

■ Jean Batilliet

Myyntipäällikkö matkustaa 80 000 kilometriä vuodessa, joten hän todella ottaa kaiken irti ”vapaa-ajastaan” Monampteuil’ssa.

Bonus-lahjana myös **Suunnon ja Sakon** tuotteita

MTK-Valtra
Bonuksen
arvo nyt

350€

MTK:n ja Valtran Bonus-yhteistyöllä on jo pitkät perinteet. MTK-laiset Valtra-traktorin ostajat ovat saaneet Bonus-lahjana mm. kotimaisia polkupyöriä, kylpylälomia ja Valtra Collection -vaatteita. Lisäksi tilanpidon aloittavat uudet viljelijät ovat perinteisesti saaneet Valtralta lahjaksi työhaalarit.

Bonus-yhteistyöllä Valtra haluaa kannustaa viljelijöitä liittymään MTK:n jäseneksi. Yhteistyö on nähty hedelmälliseksi sekä MTK:ssa että Valtralla, joten se on jatkunut jo yli vuosikymmenen.

Maitotilaa viljelevä Marko Korkiamäki Lapualta käytti 2009 Bonus-setelinsä koko perheen kylpylälomaan. Korkiamäki vieraili vaimonsa Tiinan ja lastensa Pyryn ja Tuulin kanssa kylpylä SaniFanissa Kalajoella.

– Kylpyläloma oli meidän perheen mieleen. Bonus-lomassa oli se hyvä puoli, että tuli lähdettyä rentoutumaan, sillä muuten karjatilalta ei tule helposti lähdettyä lomalle, kertoo Korkiamäki.

Korkiamäellä on 30 lypsävää ja noin 70 pöytä nuorkarjaa. Peltoa on reilut sata hehtaaria, jotka kasvavat viljaa myös myytäväksi.

Talvisin hän tekee lisäksi pienimuotoista auras- ja metsäurakointia.

– Kylpylä-Bonus tuli hieman erikoisemmasta traktorihankinnasta, sillä ostin vuonna 2009 takavetoisen A92:n. Takapotku on näppärä kone pihalla, ruiskutuksissa, lietepumpun edessä ja käärijän kanssa. Samana vuonna hankin myös N121 Advancen etukuormaimella.

Korkiamäki kiittää Bonus-yhteistyötä. Bonus-lahjat ovat olleet hyviä polkupyörästä kylpylälomaan ja myös Valtra Collectionin vaatteet ovat löytäneet käyttöä perheessä. MTK:n ja Valtran yhteistyö myös korostaa kotimaisten ruoan tuottajien ja kuluttajien yhteyttä. Juuri kotimaisuus on yksi niistä syistä, jotka saivat Korkiamäen valitsemaan Valtran.

■ Tommi Pitenius

Vuoden 2010 Bonus-vaihtoehdot

- **350 eurolla**
Valtra Collection -tuotteita
- **350 euron alennus**
Sako 85 -luodikosta tai Beretta-haulikosta, Steiner Hunting 10x42 -katselukiikari tai Stoeger-ilmakivääri + Steiner Safari Pro -katselukiikari
- **Suunto Core -kello**, jossa mm. kompassi, ilmanpainemittari ja korkeusmittari

Marko Korkiamäki ja hänen vaimonsa Tiina sekä lapset Pyry ja Tuuli viihtyivät Bonus-lomallaan kylpylä SaniFanissa Kalajoella.

Tilaa on niukasti, kun lähes puolet Arnebergin 40 Valtra-traktorista kokoontuu aurinkoisena talvipäivänä.

Arnebergin kylä on niin pieni, että sitä ei löydä edes GPS:n avulla. Pienestä koostaan huolimatta kylässä voi bongata huomattavan määrän vanhoja ja uusia Valtra-traktoreita.

Suurin osa norjalaisista on todennäköisesti syönyt arnebergiläisiä perunoita. Hedmarkin maakunnassa Åsnesin kunnassa sijaitseva Arneberg on osa Finnskogenia, ja kylästä on vain kivenheitto Ruotsiin – kylä sijaitsee siis aivan Skandinavian sydämessä. Merkitävä osa norjalaisista perunoista tuotetaan Arnebergissä, ja valtaosa kylässä kasvatetuista perunoista päätyy pöytään Valtra-traktorin voimin.

Suosituin traktorimerkki

– Arvioisin kylässä olevan noin 40 pientä ja suurta Valtra-traktoria, **Ola Vasaasen** sanoo. Hän on Valtra-myyjä Akershus Traktorilla, ja tällä kertaa hän on tuonut kakkua ja kahvia pieneen Valtra-tapaamiseen. Noin puolet kylän Valtroista on saapunut tapaamiseen purevan kylmänä talvipäivänä.

– Arnebergissä on ollut paljon Valtroja jo pitkään, Vasaasen kertoo. ”Paljon” tarkoittaa tässä tapauksessa muiden merkkien lähes täydellistä puuttumista. Valtra on ehdoton markkinajohtaja kylässä.

Valtra Skandinavian sydämessä Koko kylä ajaa Valtralla

– Erityisesti N-sarja on ollut erittäin suosittu, Vasaasen jatkaa.

Samaa merkkiä

Bjørn Holstadilla on suuri, mäkinen maatila, missä hän ottaa kaiken irti kolmesta Valtra-traktoristaan. Tänään kaikki kolme osallistuvat Valtra-tapaamiseen. Holstadilla on Valtra 805 vuodelta 1988, uusi tehokas Valtra N-sarjan malli ja kuusi vuotta vanha T-sarjalainen.

– Käytän tuota päivittäin, Holstad sanoo. Luotettavuus ja hyvä palvelu ovat tärkeimmät syyt siihen, että hän on käyttänyt Valtran traktoreita jo vuodesta 1984 lähtien.

– Ja kun tarvitsen useamman traktorin, saman merkin suosimisesta on varmasti etua, hän jatkaa.

Helppo ajaa

Edes –22 asteen pakkanen ei näytä pysäyttävän Valtroja ja innokkaita kuljettajia. Jopa nuorimmat osallistujat suhtautuvat kylmään tynesti. Sisarukset **Gunnar (4)** ja **Anna (5)**

ovat toisaalta myös varustautuneet hyvin: molemmilla on Valtran haalarit.

– Meillä on polkutraktori kotona, mutta pian vain Gunnar mahtuu ajamaan sitä, Anna kertoo. Hän ei kuitenkaan itse usko pääsevänsä vielä vähään aikaan isänsä **Stein Birkelyn** oikean Valtran rattiin.

– Tarvitsemme kaksi Valtra-traktoria varmistaksemme tehokkaan toiminnan, Stein sanoo. Hän kertoo traktorien sopivan loistavasti esimerkiksi maissinviljelyyn.

– Valtra-traktoreita on helppo ajaa, hän sanoo.

Hyvä huolto

Toimiva huolto on elintärkeä maanviljelijälle, jolla ei ole varaa pitkiin seisokkeihin. Paikallisen traktori-riedustajan **Flisa Traktorin** tarjoaman Valtra-huollon lisäksi myös huoltoasiantuntija **Lars Knøsen** tekee huoltotöitä Arnebergin maatiloilla.

– Maanviljelijät pitävät täällä hyvää huolta Valtroistaan, hän sanoo.

■ **Kalle Seip**

Arnebergin maanviljelijät pitävät hyvää huolta Valtroistaan, huoltoasiantuntija Lars Knøsen sanoo.

Valtralla on vankka asema Arnebergissä, Akershus Traktorin Ola Vasaasen selittää.

Arneberg

on pieni kylä Åsnesin kunnassa Hedmarkissa

- *Kylä sijaitsee Finnskogenissa, joka on suuri Norjan ja Ruotsin rajan molemmille puolille levittäytyvä metsäinen alue*
- *Alue on nimetty suomalaisten mukaan, jotka muuttivat alueelle Savosta 1500- ja 1600-luvulla*
- *Kylän pääelinkeino on maatalous*
- *Erityisen paljon kylässä tuotetaan perunaa*
- *Valtra on markkinajohtaja*

Talvella Veijo Hyrkkään T162 Versu teki mm. metsä-autotien pohjaa suon yli Taivalkoskella. Talvella tunteja ei traktoriin kerry aivan samaa tahtia kuin kiireisimpään aikaan, mutta tavoitteena on kuitenkin ajaa vuodessa noin 3 000–4 000 tuntia.

Urakoitsija ajoi Versulla tuhat tuntia puolessatoista kuukaudessa

Kuusamolaisten urakoitsijoiden Veijo ja Valto Hyrkkään T162 on ollut ahkerassa käytössä. Ensimmäisen puolentoista kuukauden aikana traktorilla ajettiin tuhat tuntia.

– Traktori pystytti aurausviitoja ympäri Pohjois-Suomea. Töitä tehtiin 24 tuntia vuorokaudessa, kertoo Veijo Hyrkäs.

Traktoria ajoi kuuden miehen porukka. Vuorossa oli aina kaksi miestä, joista toinen ajoi ja toinen käytti takanostolaitteeseen kiinnitettyä työkonetta. Työkone iski aurausviitan reiän ja laittoi siihen viitan. Viitoja pystytettiin maanteiden varsille noin 70 metrin välein.

– Se on melko raskasta voimansiirrolle ja jarruille, kun pysähdytään hetkeksi, kiihdytetään 35–40 kilometriin tunnissa ja sitten jarrutetaan. Tätä samaa asiaa tehdään kellon ympäri pari kuukautta.

Hyrkkäällä oli aiemmin samassa työssä neljä vuotta vanha T130, jolla oli ajettu 12 000 tuntia.

– Polttoainetta kuluu puolet vähemmän kuin ennen, koska 160 litraa minuutissa tuottava hydraulikka on niin paljon tehokkaampi kuin vanha hammaspyöräpumppu. Ennen traktoria piti ajaa yli 2 000 kierroksella minuut-

tissa, nyt riittää 1 200. Myös melu on vähentynyt valtavasti.

Aurausviitojen pystytys kesti noin kaksi kuukautta. Sen jälkeen traktorit lähtivät lumitöihin. Lisäksi traktoreilla mm. ajetaan maata, niitetään pientareita ja lanataan sorateitä. Piennarniitossa traktorit liikkuvat Hyvinkään ja Nuorgamin välillä.

Kuljettajien suosikki

Yli tuhat tuntia ajetun Versun lisäksi Hyrkkäällä on toinen, uudempi Versu sekä kaksi T130:ä, yksi 6600 ja 6400. Lisäksi urakointifirmalla on kaksi kuorma-autoa ja neljä telaketjukaivinkonetta. Työntekijöitä on sesonkiaikaan 21 ja ympäri vuoden 11. Veijo Hyrkäs osti urakointifirman veljensä kanssa isältään 1999. Silloin yhtiön kalustona oli kaksi Valmet-traktoria.

Hyrkkään mukaan uusi Versu on kestänyt kovan työn hyvin. Yleensä traktoreiden jarrulevyt joutuvat viitanpystytyksessä koville, mutta Versu ei ole oireillut mitenkään. Myös kuljettajat pitävät Versusta kovasti. Syksyllä tilauksessa oli jo T-sarjan Advance-malli, mutta kun Versusta alkoi kertyä kokemuksia, kuljettajat vaativat Hyrkästä muuttamaan tilauksen Advance-mallista Versuksi.

■ Tommi Pitenus

– Uuden 160 litraa tuottavan hydraulikan ansiosta polttoainetta kului puolet vähemmän kuin ennen, Veijo Hyrkäs ja Jari Saavaniemi toteavat.

Ei ainoastaan hinta Ei polttoaineenkulutus, vaan **Kokonaistaloudellisuus**

Traktorin käyttökustannuksiin vaikuttaa ostohinnan lisäksi myös sen teho ja käyttökustannukset työssä sekä seisonta-ajan vähäisyys. Myös jälleenmyyntiarvon merkitys on kokonaisuuden kannalta oleellinen.

Traktorin hankinta on iso päätös. Tärkeintä on tietysti löytää kone, joka suoriutuu töistä kokonaisuutena parhaiten. Vertailussa pitää ottaa huomioon kymmeniä eri tekijöitä, joista jokaisella on erilainen painoarvo. Eri alueilla, erilaisilla maatililla ja varsinkin eri tuotantosuunnissa ja töissä tarpeet ovat erilaiset, siksi patenttivastausta ei löydy naapurilta eikä muiltakaan neuvoilta. Traktorin räätälöinti ja tilaaminen suoraan tehtaalta auttaa löytämään juuri omiin töihin sopivan traktorin, josta ei puutu mitään, mutta jossa ei myöskään joudu maksamaan mistään ylimääräisestä.

Traktorin taloudellisuutta arvioitaessa ensimmäisenä nousevat mieleen hinta ja polttoaineenkulutus. Nämä eivät kuitenkaan aina ole tärkeimpiä seikkoja.

– Kokonaistaloudellisuuden kannalta tärkeintä on, että traktori suoriutuu niistä töistä, joita se joutuu tekemään ja joita varten se on hankittu. Halpakin kone on kallis, jos se seisoo tai työ ei suju. Ostettaessa kalliimalta tuntuva traktori maksaa nopeasti hintaeron takaisin, jos työ onnistuu vaihtelevissakin oloissa ja sil-

loin, kun eteen tulee uusia työtehtäviä. Traktoria ei vaihdeta joka vuosi, vaikka esimerkiksi peltopinta-alan kasvu tai urakointimahdollisuudet toisivat uusia vaatimuksia, kertoo Valtaran tuotemarkkinoinnin päällikkö **Timo Mattila**.

Työhön nähden liian iso tai liian pieni traktori on epätaloudellinen. Ison traktorin kiinteät kustannukset rasittavat vähäisessä käytössä. Toisaalta, vaikka nykyiset traktorit selviävät ylisuurten työkoneidenkin kanssa kohtuullisesti, työhön kuluu liiaksi aikaa, jolloin työkustannus ja myös polttoaineenkulutus on suuri liian pienellä traktorilla.

Ei hankita poraa, vaan reikä

Vanha sanonta sanoo, ettei rautakaupasta osteta poraa, vaan oikeastaan reikä seinään. Sama pätee myös maataloustyökoneisiin. Tarkoitus on saada liete levitettyä, puu hakettua tai pelto kynnettyä, ei niinkään hankkia uutta traktoria.

– Ajettavat työkonet ovat lisänneet suosiotaan lietteen levityksessä, ruiskutuksissa ja

säilörehun korjuussa. Erikoiskoneen työteho per tunti on parempi kuin traktori-työkoneyhdistelmän, mutta kokonaistaloudellisuus voi silti olla heikompi. Ajettavien koneiden ongelmaksi on korkea hankintahinta. Suurimman osan vuotta seisovien koneiden pääomakulut nousevat korkeiksi, kertoo Mattila.

Toinen tärkeä tekijä on se, että erikoiskoneet vaativat tehokkaasti toimiakseen hyvän koneketjun ja järeän infrastruktuurin. Ajosilppurin teho on huikea – ei ole järkevää jos rehua tulee siiloon niin nopeasti, että sitä ei ehditä kunnolla tiivistää ja laatu kärsii sen takia. Traktorin käyttömukavuus ja ergonomia ovat myös tuottavuustekijöitä. Toki niihin satsataan, jotta työ olisi miellyttävää ja turvallista, mutta myös työn teho paranee, kun kuljettaja voi työskennellä virkeänä tarkemmin ja pidempään.

Käyttökulut huomioon koko elinkaaren ajalta

Traktorin käyttökuluista keskusteltaessa huomio kiinnittyy usein polttoaineenkulutukseen, mutta todellisuudessa sen osuus konekuluista

ei ole yleensä ratkaiseva. Vielä paljon pienempi on se säästöpotentiaali, joka polttoaineen säästämällä voidaan saavuttaa. Nykyaikaiset dieselmoottorit kuluttavat lähes täsmälleen saman määrän dieseliä per tuotettu kilowatti. Isoimmat säästöt syntyvät pääomakuluista ja työn sujuvuudesta. Merkittävää säästöä syntyy myös esimerkiksi luotettavuudesta, moottorin eliniän pituudesta ja pitkistä huoltoväleistä.

Valtran moottorit (AGCO Sisu Power) on suunniteltu vain offroad-käyttöä varten. Nämä jyrkätekoiset moottorit ovat erittäin pitkäikäisiä, sitkeitä ja luotettavia.

Luotettava traktori tuottaa, rikkinäinen aiheuttaa tappioita

Luotettavuus on tärkeä osa kokonaistaloudellisuutta. Toimiva traktori tuottaa rahaa, toimimaton kone tappiota.

– Luotettavuus tai sen puute voi tarkoittaa tuhansia tai kymmeniä tuhansia euroja. Jokainen voi laskea paljonko kuluja ja tulonmenetyksiä seuraa siitä, että kone on poissa

käytöstä esimerkiksi viikon verran tärkeimpänä sesonkiaikana. Kun mukaan lasketaan saamatta jääneet tulot tai sadon laadun ja määrän aleneminen, niin summa nousee yllättävän isoksi, kertoo Mattila.

Luotettavuus on monen tekijän summa; siihen vaikuttavat niin itse kone, osaava ja lähellä sijaitseva huolto kuin itse käyttäjäkin. Mahdollisen konerikon kustannuksia kannattaa myös verrata huoltokustannuksiin. Se auttaa ymmärtämään traktorin asianmukaisen ja säännöllisen huollon tärkeyden.

■ Tommi Pitenus

Säännöllinen huolto pitää traktorin kunnossa ja ehkäisee ongelmia silloin, kun traktoria tarvitaan kiireisimmin.

Valtra on kuin kotonaan *luostarissa*

*T171 HiTech:n luovutus, edessä vasemmalta:
Ludger Heydler, Valtra Vertriebs GmbH:n alue-
johtaja Veli Richard Schmidt OSB, ekonomi ja
Plankstettenin luostarin johtaja Markus Neger,
Neger Landtechnik.*

Saksan ympäristöministeriö on valinnut Plankstetterin benediktiiniluostarin ekologisen maatalouden mallikohteeksi. Se toimii ensiluokkaisena esimerkkinä muille maataloille niin alueellisella kuin kansallisellakin tasolla.

Luostari sijaitsee Nürnbergin, Regensburgin ja Ingolstadtin läheisyydessä A9-moottoritien ja Rein-Main-Tonavan kanavan varrella. Barokkityylinen luostarikokonaisuus ja sen roomalaiskatolinen kirkko ovat kansallisesti merkittäviä historiallisia rakennuksia. Viime vuosina luostari on toiminut ekologisen maatalouden tienraivaajana ja kansallisena esimerkkinä alueellisesta omavaraisuudesta.

Luostarin kaupasta myös ohikulkijat voivat käydä ostamassa tilan luomutuotteita.

Monipuolinen vilja- ja karjatila

Luostarin maataloustoiminta muutettiin täysin ekologiseksi vuonna 1994. Siirtyminen ei tapahtunut kuitenkaan aivan käden käänteessä, sillä luostarilla on maatalouskäytössä yhteensä noin 120 hehtaaria maata. Alueesta 100 hehtaaria on viljelysmaata, 20 hehtaaria laidunta ja viisi hehtaaria pihamaata ja muita alueita.

Luostarin mailla käytetään ainoastaan Valtra-traktoreita. Kalustoon kuuluvat muun muassa Valtra 6400 (>10 000 käyttötuntia), Valtra 8400 (7 000 käyttötuntia) ja Valtra 8450 (6 000 käyttötuntia) sekä vuonna 2009 käyttöön otettu Valtra T171 HiTech.

Pelloilla viljellään spelttiä (17 ha), mallasohraa (16 ha), oluen- ja leivänvalmistuksessa käytettävää vehnää (10 ha), härkäpapuja (6 ha), herneitä (6 ha), perunoita (5 ha), maissia (5 ha), kauraa (5 ha) ja auringonkukkia (1 ha).

Jalostus- ja lihamakara koostuu noin 45 emolehmästä sekä noin sadasta syöttöporasta.

Luostarin maatalouden toinen tukipilari on puutarha, jossa noudatetaan saksalaisen Bioland-järjestön suosituksia. Puutarhassa on 1 200 m² kasvihuoneita, 1,5 hehtaaria avointa maata vihanneksille ja neljä hehtaaria hedel-

mätarhoja. Sikuria viljellään entisissä olutkellareissa.

Oma panimo, kauppa ja saha

Maatilan tuotteet käsitellään ja käytetään pitkälti luostarin sisällä. Lihakarjan teurastuksesta ja käsittelystä huolehtivat luostarin omat teurastajat. Suurin osa viljasta käytetään Riedenburgerin panimossa, jossa tuotetaan kolmentyyppistä olutta. Yksi oluista on luostarin oma merkki. Lisäksi luostarin leipomo käyttää viljaa leivontatuotteissaan.

Luostarin keittiö on puolestaan maataloustuotteiden, erityisesti ruokaperunan ja vihannesten suurkuluttaja. Tuotteita myös myydään ulkopuolisille luostarin omassa kauppassa. Kaikki nämä tekijät korostavat luostarin alueellista omavaraisuutta.

Maatalouden lisäksi omavaraisuus ulottuu myös metsänomistukseen. Luostarilla on noin 60 hehtaaria metsää. Suurin osa puusta käytetään puutavarana erilaisissa rakennusprojekteissa. Luostarin oma saha valmistaa puusta esimerkiksi ikkunoita, ovia ja huonekaluja. Pienet puut silputaan ja poltetaan luostarin hakelämmitysjärjestelmässä.

■ Thomas Lehmann

Valtra on Etelä-Amerikan toiseksi suosituin traktorimerkki. Valtra on Brasiliassa tunnettu erityisesti isoista traktoreistaan, joita käytetään esimerkiksi sokeriteollisuudessa.

Valtra on **Etelä-Amerikan toiseksi suosituin** traktori

Valtra
do Brasil
50
vuotta

Brasilian Mogi das Cruzesissa sijaitseva Valtra-tehdas täytti tammikuussa 50 vuotta. 50 vuoden historiansa aikana Valtra on ansainnut brasilialaisten viljelijöiden luottamuksen. Valtra on Etelä-Amerikan toiseksi suosituin traktorimerkki.

Valtran tarina Brasiliassa sai alkunsa jo 1950-luvulla. Silloin nimellä Valmet-toiminut suomalainen yhtiö aloitti traktoriviennin Brasiliaan jo 1950-luvulla. Esimerkiksi vuosina 1959 ja 1960 Suomesta vietiin Brasiliaan yhteensä 1 250 Valmet 33D -traktoria.

Brasilia kuitenkin halusi maahan kotimaista traktorituotantoa. Niinpä Brasilian valtio pyysi traktorivalmistajilta suunnitelmia traktoritehtaiden perustamisesta Brasiliaan. Valmet laati suunnitelman pikavauhdilla ja se hyväksyttiin. Brasiliaan perustettiin yhtiö Valmet do Brasil ja hankittiin vanha tekstiilitehtaan kiinteistö Mogi das Cruzesista, 70 kilometriä São Paulosta Rio de Janeiron suuntaan. Ensimmäinen Brasiliassa valmistettu Valmet-traktori esiteltiin 14.12.1960, siis alle vuoden kuluttua tarjouskilpailun aloittamisesta.

1960-luku oli vaikeaa aikaa Brasiliassa. Vuosikymmenen alussa maata riivasi inflaatio, joka vaati korottamaan traktoreiden hintoja kuukausittain. Vuoden 1964 sotilasvallankaappauksen jälkeen asetettiin tiukka hintasääntely, joka asetti omat haasteensa toiminnalle. Kolme Brasilian kuudesta traktoritehtaasta lopetti toimintansa, mutta Valmet selvisi.

1970-luku oli Valmet do Brasilissa kasvu-aikaa. 1973 esiteltiin "Linha 73" ja Valmetin punainen väri muutettiin keltaiseksi, joka on

yhä Valtrojen yleisin väri Brasiliassa. Kokoonpanotehdasta laajennettiin ja vuonna 1977 Valmet do Brasil valmisti 15 000 traktoria.

1980-luku alkoi "Linha 8:n" lanseeraamisella heinäkuussa 1981. Valmet mm. esitteli Brasilian ensimmäisen nelivetotraktorin 118-4:n. Tämä järeä nelivetotraktori loi pohjan Valtran nykyiselle asemalle tehotraktorien markkinajohtajana Brasiliassa. Vuonna 1983 esiteltiin 138-4, joka oli Brasilian ensimmäinen turboahdettu neliveto.

Vuonna 1992 Valmet do Brasil ryhtyi käyttämään Sisu-moottoreita MWM:n rinnalla. Kaksi vuotta myöhemmin aloitettiin oma moottori-kokoonpano. Brasilian maatalous syöksyi taantumaan 1990-luvun puolivälissä. Valmet

do Brasil selvisi lamasta samoilla keinoilla kuin Euroopassa, eli ottamalla käyttöön asiakasräätelöinnin ja sen mukana esimerkiksi värivalikoiman vuonna 1996.

2000-luvulla mallisto ryhmiteltiin kevyeen BL-, keskiraskaaseen BM- ja raskaaseen BH-sarjaan. 2000-luvun puolivälistä alkanut traktoribuumi nosti Valtra do Brasilin asemaa. Valtra on suosituin merkki esimerkiksi valtavasti kasvaneessa sokeriteollisuudessa. Vuonna 2007 esiteltiin Valtra-leikkuupuimurit, jotka valmistettiin yhteistyössä emoyhtiö AGCO:n kanssa Santa Rosan tehtaalla.

■ Tommi Pitenius

Valtra do Brasilin 50-vuotisjuhlia vietettiin tammikuussa Mogi das Cruzesissa.

Robotti ruiskuttaa rikkakasveja maissipellossa

Päisteautomaatiikalla ja automaattiohjauksella varustettu traktori kykenee lähes omatoimiseen työskentelyyn. Turvallisuuden, lainsäädännön ja muiden syiden vuoksi näyttää kuitenkin todennäköisemmältä, että tulevaisuuden automaattiset peltorobotit ovat astetta pienempiä koneita. Nämä pienrobotit eivät kynnä, kylvä eivätkä pui, vaan esimerkiksi torjuvat rikkaruohoja yksitellen, vetävät kasteluletkuja, tekevät paikkauskylvöjä sekä muita sellaisia tehtäviä, joita nykyisillä maatalouskoneilla ei voi tehdä.

– Peltorobotti EasyWheels sijoittui hopealle viime kesänä Hollannissa pidetyssä kansainvälisessä peltorobottikilpailussa. Kilpailussa robottien täytyi suunnistaa ja kulkea itsenäisesti maissipellossa. Pellolle oli siroteltu vihreitä golf-palloja, jotka kuvasivat rikkaruohoja. Peltorobottien täytyi löytää pallot ja ruiskuttaa niiden päälle torjunta-ainetta, kertoo joukkueen ohjannut tutkija Timo Oksanen Teknillisen korkeakoulun automaatio- ja systeemitekniikan laitokselta.

EasyWheels-peltorobotti on Teknillisen korkeakoulun ja Helsingin yliopiston maa- ja metsätieteellisen tiedekunnan yhteishanke. Yliopistot järjestävät vuosittain yhteisen projektikurssin, jolle osallistuu sekä tekniikan että maatalouden opiskelijoita. Muutamat kisoissa kiertävät peltorobotit ovat samoja vuodesta toiseen, mutta Suomesta kilpailuun osallistuneet joukkueet ovat rakentaneet opetusmielessä joka vuosi uuden, erilaisen koneen.

– Kilpailussa saa lisäpisteitä siitä, mitä halvempi robotti on. Esimerkiksi EasyWheelsin osat maksoivat alle 2 000 euroa, kertoo Oksanen.

EasyWheelsissä on nelipyöräohjaus, kameralla toteutettu konenäkö, infrapunaetäisyysmittari ja kulmissa auton peruutustutkaa

muistuttavat ultraäänilaitteet. Robotti prosessoi kaiken informaation sensorifuusion avulla. Koska robotti tarkkailee ympäristöään monin eri tavoin, onnistuu maissirivien välissä kulminen ja osittain peitossakin olevien golfpallojen etsiminen paremmin kuin yhtä sensoria käyttävältä robotilta.

– Erikoista EasyWheelsissä on se, että se osaa työskennellä yhtä hyvin kumpaankin suuntaan. Ajosuunta vaihtuu kuten TwinTrac-traktorissa. Robotti vain kääntää silmänään toimivan kameran ajosuuntaan. Lisäksi robotti on moduulirakenteinen, jolloin etu- tai tak akselin tai moottorin voi vaihtaa muutamassa minuutissa, kertoo Oksanen.

■ Tommi Pitenius

EasyWheels-peltorobotti

- Helsingin yliopiston ja Teknillisen korkeakoulun yhteishanke
- Voitti hopeaa kansainvälisessä peltorobottikilpailussa Hollannissa
- Osaa suunnistaa itsenäisesti pellolla ja tunnistaa ruiskutettavia kohteita
- Valtra oli hankkeen pääsponsor

Valtran sponsoroima peltorobotti EasyWheels voitti hopeaa kansainvälisessä kisassa.

Portaaton **T202 Direct** karjatilalla

Luotettavasti joka päivä – kesällä ja talvella

Maitotilallinen Matti Siljander Reisjärveltä on ajanut T202 Directillä syksyn ja talven. Kesällä portaaton traktori työskentelee pellolla, talvisin sitä tarvitaan karjan ruokinnassa päivittäin. 65-sarjan etukuormaimella ja rehuleikkurilla varustettu Direct lastaa rehua laakasiiloista 6650:n vetämään apevaunuun.

– Olen ruokkinut karjan tänä talvena päivittäin T202 Directillä. Kone on toiminut hyvin. Kylmim-

millään pakkasta on ollut 34 astetta. Silloin piti säilyttää traktoria naapurin lämpimässä tallissa. Ei siksi, ettei traktori kestäisi kylmää, mutta polttoaine alkoi jäätymään, kertoo Matti Siljander.

Siljanderilla on pihattonavetassa 70 lypsävää. Siljanderit olivat vuonna 2004 ensimmäisiä, jotka hankkivat seudulla lypsyrobotin. Lely-robotin hankkimisen jälkeen keskituotos on hieman noussut, laatu säilynyt ennallaan, utareterveys parantunut huomattavasti ja työn kuva muuttunut paljon. Vaimo on allergi-

nen lehmille ja joutuu käyttämään navetassa hengityssuojaimena kokonaamaria. Robotti on helpottanut allergisen työskentelyä navetassa huomattavasti, sillä lehmien kanssa tarvitsee olla vähemmän kontaktissa.

– Peltoa meillä on 70 hehtaaria. Lähistöllä on vilja- ja luomutiloja, jotka ottavat mielellään lietettä vastaan. Omilla pelloillakin on viljaa, vaikka suurin osa on nurmella. Viime syksynä ohrasato oli ennätysellinen, parhaalla lohkolla 6 700 kiloa hehtaarille, kertoo Siljander.

Reisjärvellä maitotilaa pitävä Matti Siljander on käyttänyt T202 Directiä syksystä alkaen. Traktorilla ruokitaan karja joka päivä – kesät ja talvet.

Yhteistyöllä kustannussäästöjä

Katajamäen tilalla on haettu tehokkuutta yhteistyön avulla. Viljojen puinneista ja kuivauksesta huolehtii yksi naapuri. Naapurin kanssa on myös yhteinen hakelämmityskattila. Niittomurskain on kolmen tilan yhteinen, samoin äes. Karhotin jaetaan kuuden tilan kesken ja Strautmann Giga III -noukinvaunu on kahden tilan yhteinen. Pellot ovat kahden kilometrin säteellä, joten noukinvaunun käyttö on tehokasta.

– Noukinvaunua vedettiin ennen minun T160:llä, mutta nyt sitä vedetään T202 Directillä. Portaaton voimansiirto ja poljinajo ovat ehdottomia noukinvaunun kanssa, niin oikea käsi jää vapaaksi noukinvaunun käyttämistä varten. Poljinajon puuttuminen pudotti muita merkkejä pois, kun harkitsin traktorinostoa.

Portaaton voimansiirto, 160 litraa minuutissa tuottava hydraulikka ja hydraulikka-assistentti ovat osoittautuneet mainioiksi apulaisiksi ruokinnassa.

– Portaattoman ansiosta kuormaaminen on helppoa. Kytkimeen ja jarruun ei tarvitse koskea. Tehokkaalla hydraulikalla rehuleikkuri

ja etukuormain liikkuvat ripeästi. Hydraulikka-assistentti tuntui ensin kummalliselta ja pidin sen pois päältä, kunnes huomasin, että painan kumminkin jalalla kaasua etukuormainta käyttäessäni. Nyt pidän hydraulikka-assistentin aina päällä ja annan sen hoitaa kierrokset.

Siljander on myös huomannut säädettävän moottorijarrutuksen hyödyt. Yleensä moottorijarrutus on päällä ja keskiasennossa. Ison kuorman kanssa tieajossa kesäkelissä voi käyttää myös tehostettua moottorijarrutusta, kevyt moottorijarrutus sopii talviliukkaille. Moottorijarrutus myös säästää jarruja.

Huolto ja varaosat Valtran vahvuus

Toimivat huolto- ja varaosapalvelut ovat Valtran vahvuus kaikkialla Suomessa. Valtroja on enemmän käytössä kuin mitään muuta merkkiä, joten varaosia löytyy varastoista ja huolto-

miehet ovat harjaantuneita. Myös huoltokusto on traktorimerkkien tihein. Mika Niskosken Valtra-huolto sijaitsee vain neljän kilometrin päässä ja Valtra-myyjä Tuomo Aho asuu samalla kylällä.

– Traktori on toiminut hyvin, varsinkin kun ottaa huomioon, että se on ensimmäisiä Directejä. Ainoat vaivat ovat olleet yksi ohjelmistovika, joka antoi väärän hälytyksen voimansiirron lämpötilasta sekä yksi ylimääräinen johto, joka näytti öljynpaineen varoitusvaloa. Mitään työskentelyä haitannutta vikaa ei ole ilmennyt.

Polttoaineenkulutus on yllättänyt Siljanderin myönteisesti. Nelisiipisillä kääntöauroilla kyntäessä dieselä kuluu reilut kahdeksan litraa tunnissa ja sekalaisen työn keskiarvo on alle seitsemän litraa tunnissa.

Myös työn mukavuus on kohentunut verrattuna entiseen traktoriin. Ohjaamo on selvästi hiljaisempi. Itse asiassa ohjaamo on jo niin hiljainen, että nyt ohjaamoon kuuluvat sellaisetkin hydraulikan äänet, joita ei ennen kuullut lainkaan. Siljander pitää myös uudesta kyynärijoista ja tunnokkaasta joysticksistä, jolla on helppo hallita tarkasti tehokastakin etukuormainta.

Siljander hankki Directin ja edellisenkin ykköstraktorin leasing-sopimuksella. Näin pääomaa vapautuu esimerkiksi maidontuotannon tai peltoviljelyn investointeihin. Siljander on myös laskenut, että kun traktorin voi viiden vuoden päästä hankkia itselleen 30 prosentin jäännösarvolla, niin sen käypä arvo on kuitenkin noin 50 prosenttia.

– En voi sanoa, että liisuus olisi kaikille tiloille ja kaikissa tilanteissa paras ratkaisu, mutta meille se sopi nyt. Ainakin sitä on turha vältellä ennen kuin laskee hyödyt ja haitat tarkasti.

Matti Siljander pitää erityisesti uuden traktorin poljinajosta, hydraulikasta, hiljaisuudesta ja pienestä polttoaineenkulutuksesta.

33 000 tuntia jokapäiväistä työtä

Valmet 6400 urakoi vaneritehtaalla

Vuonna 1997 käyttöön otettu Valmet 6400 on työskennellyt jo yli 33 000 tuntia Balti Spoonin vaneritehtaalla Viron Kuusalussa. Kuvauspäivänä pakkasta oli 20 astetta ja traktori kuljetti tavalliseen tapaan tukkeja varastokentältä tehtaan tuotantolinjalle. Aurinko on haalistanut konepeiton sivupeltejä nopeammin kuin ohjaamon teippauksia, mutta molemmat ovat yhä alkuperäisiä.

Viron Kuusalussa sijaitsevan Balti Spoon -vaneritehtaan tuotantojohtaja Indrek Saar on niin tottunut pihalla työskentelevään Valmet 6400:aan, ettei kiinnitä siihen huomiota.

– Se on työskennellyt tuossa aina, niin kauan kuin minä muistan. Traktori ajaa joka päivä 8-16 tuntia tukkeja varastokentältä tuotantolinjoille, kertoo Indrek Saar.

Möhring Group -yhtiöön kuuluva Balti Spoonin vaneritehdas on iso yksikkö. Se työllistää 450 henkeä ja puuta liikkuu päivittäin valtava määrä. Eri puolilta Pohjois- ja Itä-Eurooppaa tulevat rekat purkavat tukit varastokentälle, josta Valmet 6400 lajittelee ja kuljettaa niitä tuotantolinjojen alkupäihin. Kyseessä on koko teollisuuslaitoksen toiminnan kannalta kriittinen työvaihe. Traktorin lisäksi pihalla on töissä mm. useita pyöräkuormaajia.

– Ongelmia? Downtime? Ei ole ollut mitään ongelmia; ei ainakaan niin isoja, että minä muistaisin, ihmettelee Saar.

Traktorin on myynyt ja sen huolloista vastaa Taure AS, joka on Valtran maahantuoja ja jälleenmyyjä Virossa. Tauren huoltokirjanpito vahvistaa Saaren muistikuvan. Tauren huoltomiehet ovat käyneet tekemässä tarvittavat huollot 250 tunnin välein, lähes kellon tarkkuudella. Moottoria tai voimansiirtoa ei ole avattu kertaakaan. Useita tuhansia tunteja on kulunut

ilman muita merkintöjä kuin tavallinen määräaikaishuolto. Harvat merkinnät ovat arkisia latu-
rinhihnan vaihtoja, vesipumpun korjauksia ja vastaavia. Vakavimmat tapaukset ovat turbon vaihto 18 506 tunnin kohdalla sekä etuakseliremontit 21 940 tunnin ja 30 920 tunnin kohdalla.

Traktori on joustava ja nopea

Traktori sopii tiivistähtiseen ja vaativaan teollisuustyöhön hyvin. Se on nopea, edullinen ja monipuolinen verrattuna erikoiskoneisiin. Valmet 6400 on varustettu Kronoksen metsäperävaunulla, jossa on aisalla 4000-sarjan kuormain sekä sammakkojalat.

– Kun hankimme traktorin vuonna 1997, niin harkitsimme toki muitakin koneita. Traktori osoittautui kuitenkin parhaaksi valinnaksi tähän työhön. Ajamme Valmetilla niin pitkään kuin se on luotettava. Kun vaihdon aika jonain päivänä tulee, niin kone valitaan taas puhtaalta pöydältä, kertoo Saar.

6400 on ollut aina kuljettajien suosiossa. 1990-luvun lopulla uusi Valmet tuntui luksukselta itätraktoreihin tottuneiden kuljettajien mielestä. 2010-luvulla ikääntynytkin kone on kuljettajien suosiossa luotettavuutensa ja helpokäyttöisyytensä vuoksi. Koneella on periaatteessa vakiokuljettaja, mutta sillä ajavat myös monet muut henkilöt työvuorojensa mukaan.

Haastattelupäivänä on pakkasta –20 astetta ja tuuli navakkaa. Traktori on viettänyt yön

Jaan Bender ottaa vastaan uuden traktorin vuonna 1997. Valmet 6400 oli aikanaan luksuspeli itätraktoreihin tottuneille kuljettajille, ja se on edelleenkin suosittu luotettavuutensa ja helppokäyttöisyytensä vuoksi.

ulkona, mutta toki lohkolämmittimen kanssa. Aamulla traktori lastaa tavalliseen tapaansa kolmimetrisiä järeitä koivutukkeja rekkojen varastokentälle jättämistä pinoista kärryynsä. Kuormat se ajaa tehtaan seinustalla odottaviin metallikehikoihin, jotka puolestaan nostetaan tehtaan tuotantoprosessiin.

■ Tommi Pitenius

Viilua sisustukseen eri puolille maailmaa

Balti Spoon valmistaa etupäässä puuviilua huonekaluvalmistajien käyttöön. Balti Spoonin valmistamaa viilua käytetään esimerkiksi pöytien, hyllyjen ja kaappien pintamateriaalina, ovissa, lattioissa ja vaikkapa pöytätennispöydissä. Balti Spoonin valmistamat viilut menevät huonekaluvalmistajille eri puolille Eurooppaa mm. Saksaan, Italiaan ja Skandinaviaan.

– Viilujen paksuuden vaihtelevat 0,5 ja 2,0 millin välillä. Viilulevyjen koko vaihtelee asiakkaan tarpeiden mukaan. Viilua tehdään sekä sorvaamalla että höyläämällä. Ennen sorvausta tai höyläystä puut höyrytetään, etteivät ne loh-

Tuotantojohtaja Indrek Saar kertoo, että Valmet 6400 on työskennellyt erittäin luotettavasti joka päivä yli kymmenen vuoden ajan.

keilisi. Puulajeina ovat mm. koivu, pyökki, tammi ja saarni, esittelee Saar.

Balti Spoon kuuluu Möhring Group -yhtiöön. Yhtiöllä on tehdas myös Pohjois-Amerikassa ja aiemmin sillä on ollut tehtaita myös Saksassa ja Brasiliassa.

– Kuusalun tehdas sai alkunsa 1990-luvun alussa, kun Möhring Groupin perustaja, edennyt saksalainen Karl Heinz Möhring etsi Baltiasta paikan uudelle tehtaalle. Hän oli soti-
nut toisessa maailmansodassa näillä seuduilla ja muisti täkäläiset koivikot. Balti Spoonin tehdas oli ensimmäisiä isoja teollisia investointeja tällä seudulla Viron jälleenitsemisen jälkeen, kertoo Saar.

■ Tommi Pitenius

Vanhat Valmetit -kerhon puheenjohtaja Kimmo Kirveslahti työntelee lumet ja ajaa monet kauppareissut Valmet 361:sta tuunatulla traktorilla. Konepeitto on A-sarjasta, etuakseli on levitetty alkupeiräisestä ja turvakaareen on kiinnitetty spoileri. Pohjana olevaa historiatraktoria ei ole tuhottu.

Vanhat Valmetit -kerholaiset rakastavat vanhoja traktoreita, mutta jäsenyysehdot eivät ole tiukat: jäseneksi haluavalla ei tarvitse olla vanhaa Valmetia eikä traktoria lainkaan tai traktori voi olla Valtra tai Volvo BM. Ei ole myöskään väliä missä asuu, mitä tekee työkseen, kumpaa sukupuolta on eikä edes sillä, miksi haluaa liittyä mukaan. Eräskin rouva liittyi messuilla mukaan vain siksi, että esillä ollut Valmet 20 -traktori näytti nätiltä kuin karamelli.

– Vanhat Valmetit -kerho on perustettu vuonna 2003, joten jäsenmäärä on kasvanut nopeasti. Viime vuonna saimme 137 uutta jäsentä. 500 jäsenen raja meni rikki syksyllä 2009 KoneAgriassa. Tällä jäsenmäärällä olemme Suomen suurin traktorikerho, sillä Fordson-kerhossa on noin 500 jäsentä, Zetor-kerhossa noin 200 ja Massey Ferguson -kerhossa 170 jäsentä, kertoo puheenjohtaja Kimmo Kirveslahti.

Kerhon tehtävänä on edistää kaikin tavoin vanhojen Valmet-traktoreiden harrastamista. Se mihin vuosimalliin loppuvat historiatraktorit ja käyttötraktorit alkavat onkin vaikeampi juttu.

– Suosituin kerhotraktori on tietysti Valmet 20 -piikkilangankiristäjä. Niitä tehtiin aikoinaan 9 700 ja niitä on jäljellä ilmeisesti yli tuhat. Lisäksi kerholaisilla on paljon 33:siä, 361:siä ja 565:siä. Keltaista satasarjaa ja 02-sarjaakin harrastetaan paljon, mutta 05-sarja on vielä yleisesti oikeissa töissä. Haluttuja erikoisuuksia ovat 1502:t ja Terrat, kertoo Kirveslahti.

Monien Valmet-harrastajien mielenkiinto ulottuu traktoreiden ulkopuolellekin. Kirveslahti esittelee mm. alkuperäispakkauksessaan säily-

Kerho kokoaa VALMET-HARRASTAJAT

Vanhat Valmetit -traktorikerholla on yli 500 jäsentä

tettävän Valmet-retkikeittimen 1950-luvulta sekä Valmet-seinäkellon.

– Vuosi 2011 on meille tärkeä, sillä Valtra täyttää silloin 60 vuotta. Olemme silloin päämerkkinä esillä Hyvinkään Rauta ja petrooli -tapahtumassa, jossa käy vuosittain noin 6 500 vierasta. Oulaisten Waltakunnalliset Weteraani-konepäivät houkutteli viime kesänä 16 500 vierailijaa, joten aiomme olla mukana myös siellä jatkossakin.

Kirveslahti on antanut Nurmijärvellä sijaitsevat tilat kerhon käyttöön. Huoneessa pidetään kerran kuussa tupailta sekä säilytetään varaosia, kirjallisuutta ja monenlaista arkistomateriaalia.

– Seuran yli 500 jäsentä ovat melkoinen tietopankki, mitä tulee esimerkiksi vanhojen Valmetien entisöintiin. Kaksi kertaa vuodessa ilmestyvässä kerholehdessä jaamme tätä tietoa.

■ Tommi Pitenius

Volvo BM Valmet 305 ja 405

Volvo BM Valmet 305-4/405-4 oli erinomainen yleistraktori. Se painoi rengasvarustuksesta riippuen 3 200–3 300 kg. Täysin synkronoituja vaihteita oli 8+4R, mutta tarjolla oli myös ryömintävaihte, jolloin vaihteiden lukumäärä oli 12+8R.

Kun Volvo BM:n ja Valmetin yhteinen markkinointiyhtiö Scantrac alkoi markkinoida molempien tuotteita Suomen ulkopuolella 1980-luvun alussa, keveitten traktoreiden luokassa Valmet 502:n ja 602:n seuraaja nelivetoinen Valmet 604-4 saavutti erittäin suuren suosion. Kriitiikin aiheena oli kuitenkin 6+2R -vaihteisto, joka ei ollut enää ajan tasalla.

Valmetin Tourulan tehtaalla Jyväskylässä alettiin kehittää uutta ajanmukaista 8+4R -vaihteistoa heti, kun 05-sarjan mallit 505-905 oli saatu valmistukseen. Vaihteistosta tuli erinomainen. Sen kaikki vaihteet oli synkronoitu ja vinohammastus (helically cut gears) takasi sekä kestävyyden että hiljaisen käynnin. Lisäksi vaihteistoon tuli painevoitelu.

Suurempien mallien vaihteiston hammaspyörät valmisti Volvo BM, ja koska se oli strategisesti luopumassa traktorinosien valmistuksesta, Valmet joutui miettimään toista ratkaisua. Se löytyi sisartehtaalta Brasiliasta. Tuolloin Brasilian valtio palkitsi vientiin lähteviä yrityksiä ja uusi vaihteisto tarjosi tähän mahdollisuuden. Tuotannon valmistelussa käytettiin maan parhaita osatoimittajia kuten ZF:ää. Vaihteistoa testattiin Suomessa ja siihen oltiin tyytyväisiä. Oli kui-

tenkin voitettava pieni ennakkoluulo: voisiko brasilialaiseen laatuun luottaa? Tämä oli aivan turha epäily. Vaihteistojen laatu ylitti kaikki ennako-odotukset.

Linnavuoren moottoritehdas modernisoi 2,7 litran Valmet 310B -moottorinmalliksi TD 27 mm. turboahdamalla sen. Teholuokkia tuli kaksi, 53 hevosvoimaa traktorimallille 305 ja 61 hevosvoimaa mallille 405. Polttoainesäiliönä toimiva välirunko tehtiin teräksestä ja siitä tuli samanmuotoinen kuin suuremmissa malleissa, jolloin esimerkiksi nelivedon kardaniakseli saatiin suojaan. Vetäväksi akseliksi valittiin ZF, jolla saavutettiin mahtava 50 asteen kääntökulma. Traktorista tuli todella ketterä.

Ohjaamo perustui suurelta osin aikaisemman mallin 604 tekniikkaan, vaikka rinnalla oltiin kehitetty aivan uusi pyöristetty ohjaamo, jossa oli karmittomat lasiovet. Myyntiorganisaatiot pitivät tätä ”helikopteriohjaamoa” liian edistyksellisenä ja, mikä kyllä oli virhe. Hydraulikka periytyi suurimmalta osin aikaisemmista malleista.

Mallien ensiesittely tapahtui kesäkuussa 1985 Suolahdessa. Vastaanotto oli erittäin hyvä. Tuotteet esiteltiin Volvo

BM Valmet -merkkisinä, koska Volvo BM toimitti tähänkin mallistoon mm. taka-akselin osia. Itse asiassa mallit 305 ja 405 olivat viimeiset kaksoisnimellä varustetut mallit, seuraavana vuonna kaikkien mallien nimi muuttui Valmetiksi.

Näillä malleilla on erittäin hyvä maine ja korkea käyttöarvo edelleen. Traktorimyyjät sanovat, että kun tällainen kone tulee vaihtokoneeksi, sille löytyy heti ostaja.

■ Hannu Niskanen

Valtra Oy Ab
Valmetinkatu 2
44200 Suolahti
Puh. 02045 501
Fax 020 455 0608
www.valtra.fi

